

Народна іграшка — пам'ять нації.

Із давніх-давен діти навчались пізнавати та розуміти світ у процесі гри. І завжди поряд з дитиною була іграшка. Її виготовляли тато й мама, робила собі сама малеча.

Надзвичайно давньою є й історія української іграшки. В Україні її виготовляли із найрізноманітніших матеріалів:

трави

СОЛОМИ

сиру

ЛОЗИ

ГЛИНИ

тканини

дерева

Зазвичай це були усілякі тварини:
коники, баранці, кози, цапи, бички,
корови, собаки, свинки, зайчики,
рибки, півники, чаєчки, зозульки,
тури, леви, ведмеді, фантастичні
звірі.

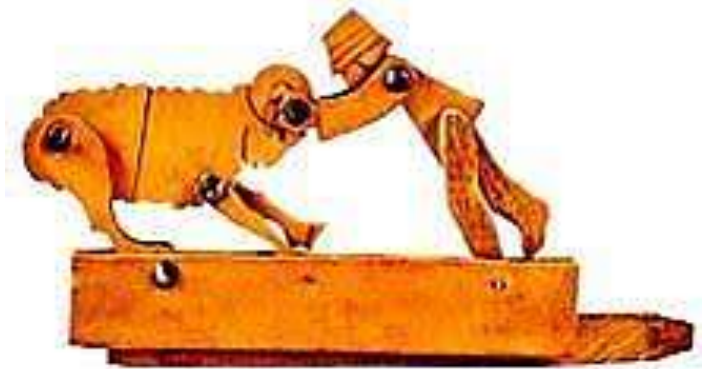
Часто зображали комічні образи
людей: «вершників», «кумів»,
«сусідок», «наречених»,
«музикантів».

Справжня народна іграшка
завжди подає образи умовно,
узагальнено, з
використанням стилізації
зображення.

Розквіт народних іграшкових промислів в Україні припадав на середину XIX століття.

Саме у цей період історично сформувались три найбільші регіони виготовлення таких забавок: Подніпров'я, Поділля і Прикарпаття, а в їхніх межах утворилися провідні осередки. Протягом тривалого часу тут формувалися місцеві стильові особливості.

У селах Подніпров'я виготовляли з дерева кумедні механічні забавки з рухомими елементами — вирізані фігурки попарно з'єднаних планками ведмедів, ковалів, теслярів, що «працюють» під час руху планок.

На Прикарпатті майстрували різноманітні візочки з драбинками, з одним або двома силуетно вирізаними кониками. Користувалися популярністю іграшкові меблі та музичні інструменти.

Осередки виготовлення іграшок

село Опішня, що на Полтавщині

Керамічні іграшки: оленятко,
бичок, лось, тур.
м. Косів, Прикарпаття

На Поділлі керамічні іграшки виготовляли більш ніж у десяти осередках.

Близькими до керамічних іграшок були пластичні вироби з сиру, які виготовляли здебільшого на Прикарпатті (коники, олені, кози тощо).

Колись такі іграшки використовувалися у магічних діях.

Гуцульська сирна іграшка

Але іграшки не залишилися в минулому. І сьогодні працюють майстри з виготовлення іграшок.

Розмаїття форм і кольорів в українській народній іграшці просто вражає, та особисто мене найбільш захоплює творчість народного майстра з Черкас — Ольги Бердник.

Її вироби нагадують картини славнозвісної української художниці-примітивістки Марії Примаченко: ті самі неймовірні, фантастичні звірі, яскраві й дивні поєднання кольорів, особливий казковий настрій.

О. Бердник. «Небесний Віл
всіх людей оживив і підвів»

Синій бик. 1947 р. М.Примаченко

Ольга Бердник є членом Спільки майстрів народного мистецтва, має звання заслуженого майстра народної творчості України. Її дивозвірі — не сувеніри, як дехто вважає. Вони є втіленням стародавніх образів українського фольклору. По-особливому сполучивши пластику і розпис, майстриня виробила власний оригінальний стиль. Часто серед персонажів творчості художниці є герої українських казок і міфів, дитячих забавлянок і колисанок, стародавніх загадок. Її роботи об'єднані в серії «Давні звірі», «Пташині весілля», «Леви наших лісів», «Коти на полюванні», «Пори року», «Від Яйця-Райця», «Стародавні загадки» та багато інших.

О. Бердник. «Зимовий птах висиджує свої золоті яйця»

О. Бердник.
«Чудо-диво з кучугури»

©Fabulous beast by Olga Berdник-Otniakina

Весняне диво
©Fabulous beast by Olga Berdник-Otniakina

Практичне завдання.

Намалюйте ескіз (в кольорі) для народної іграшки в стилі Ольги Бердник.

Послідовність виконання роботи:

1. Визначте формат вашої композиції
2. Виконайте малюнок олівцем
3. Розфарбуйте роботу кольоровими олівцями або фарбами. Можна контури навести фломастером.

Малюнки надсилай у Нитан або на ел.адресу – zhannaandreeva95@ukr.net

